

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Kun en Spillemand

Citation: Andersen, H. C.: "Kun en Spillemand", i Andersen, H. C.: *Kun en Spillemand*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 146. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen05val-shoot-idm139867560662160/facsimile.pdf> (tilgået 17. maj 2021)

Anvendt udgave: Kun en Spillemand

»Naar Fingrene havde begyndt at fryse blaae paa Dig, var Du nok vendt om!» sagde *Luzie*.

»Du kjender mig slet ikke. I Smaating er jeg ingen Helt, og det skammer jeg mig slet ikke ved. Men Du kan troe, naar der kommer noget Vigtigt, saa har jeg Mod. Jeg er rigtignok bange for at sætte over Kanalen i en lille fladbundet Baad, men jeg vil ikke være bange for at seile i den paa det store Verdenshav, naar det gjælder Noget; jeg er bange for en Ko, som vil stange, men kom jeg til Afrika, jeg red med de Andre ud i Skoven paa Tigerjagt, for det var Noget at vove Livet for. Han er druknet i Odense Kanal! der er en Ko, der har stangt ham ihjel! see, det er der slet ikke noget Stort i. Jeg bryder mig ikke om at vove Livet, naar der kun er noget Usædvanligt deri!»

»Men hvorfor vil Du være anderledes end andre Mennesker!» sagde *Luzie* og standsede i sin Tale, da de vare komne til Forstaden paa den anden Side af Byen; Stien dreiede sig, og de saae paa Stenten en gammel Kone med en almindelig Mandfólkehát, hvori var stukket en Fjer af Soldaterchacot, desuden var Hatten pyntet med gamle Tøiblonster. En Flok Børn raabte efter hende og lo.

»Det er den gale Skomagerkone,» sagde *Christian*. »Hun har faaet Drengene efter sig!»

»Den Ulykkelige!» sukke *Luzie* og blev rød; Erindringen om hendes tidligere Sindstístand paatrængte sig hende, dog uden at det faldt hende ind, at den var *Christian* bekjendt.

»Den stakkels Kone!» sagde han, »men hun føler vist ikke sin Ulykke!»

Luzie rystede med Hovedet. »Lad os takke Gud for, hvad han har givet os!» sagde hun, »lad os bede, at vi aldrig maac miste det! det er vigtigere end at flyve mod Solen eller komme til Nordpolen. Vor Herre har givet os Alle saameget, at det vist er Synd at ønske mere end hans almindelige Gave!»

»Men det vil dog jeg!» sagde *Christian* i ungdommeligt Lune. »Jeg vil være berømt, ellers bryder jeg mig ikke om at leve!»

»Hvor Du dog er et Barn!» sagde *Luzie*, og de bød hinanden Levvel.

Christian vandrede tilbage; da trak En ham i Ærmet; det var Skomagerkonen. »Er De ikke en Søn af den hellige *Lazarus*?» spurgte hun, og vor Helt, som ikke er Helt, men som nok vilde gaae paa Tigerjagt i Afrikas Skove, gjøre Opdagelsesreiser over Skyerne og oppe